

Research Paper

Behavioral Changes of Surface Runoff in Terraced and Non-Terraced Lands (Case Study: Kol Sheikhi and Tang Bovan sub-watersheds, Mamssani City)

Morad Darabi¹, Ali Talebi² , Mahboobeh Kiani-Harchegani³, and Yahya Parvizi⁴

1- Ph.D. in Watershed Science and Engineering, Faculty of Natural Resources, Yazd University, Yazd, Iran

2- Professor, Faculty of Natural Resources, Yazd University, Yazd, Iran, (Corresponding author: talibisf@yazd.ac.ir)

3- Ph.D. in Watershed Sciences & Engineering, Expert of Planning and Development Deputy, Esfahan Regional Water, Esfahan, Iran

4- Associate Professor, Soil Conservation and Watershed Research Institute, Tehran, Iran

Received: 03 February, 2025

Revised: 03 April, 2025

Accepted: 12 May, 2025

Extended Abstract

Background: Many countries around the world have been affected by land degradation, primarily caused by soil erosion and sediment deposition. This has led to a decline in soil productivity, alterations in water quality, and a reduced capacity to mitigate natural disasters, such as floods. Beyond the direct economic impacts, soil erosion has severe environmental consequences, including the loss of nutrients, degradation of soil's chemical, physical, and biological properties, reduction in soil fertility, soil compaction, decreased permeability, deteriorated water quality, loss of wildlife habitats and biodiversity, changes in landscape features, desertification, an increase in greenhouse gases, and global warming. These changes also contribute to climate change, elevation of riverbeds, and a reduction in their carrying capacity. Watershed management practices, such as biological, mechanical, and bio-mechanical interventions—including seeding, planting, mulching, gabion construction, and piling—are effective in reducing erosion and runoff. One such method, paving, is a traditional resource management technique that has been less researched. It is recognized as indigenous knowledge in many parts of Iran and has been used for a long time as a method derived from experience and local wisdom. Unfortunately, despite its widespread use, this method has been under-researched within the context of watershed management and natural resource conservation. The effectiveness of paving has been largely demonstrated through local experience rather than scientific investigation. Paving is a watershed management practice that controls soil erosion and runoff by modifying the length and steepness of slopes. This research aims to investigate the hydrological response to rainfall events on plots of 2 meters by 10 meters in both paved and unpaved lands within the Kol Sheikhi watershed, part of the Parsian Dam headwaters, and the Tang Bawan watershed, part of the Zohra River headwaters, in Mamsani City. To achieve this, suitable locations for nine plots in paved lands and nine plots in unpaved lands were identified across three study sites with varying soil textures. Runoff was measured after each rainfall event was completed. The core of this research is based on field activities, including the collection of data from 10 rainfall events, and the measurement of runoff volumes in the three study areas, encompassing 18 plots, during the years 2020 to 2021.

Methods: Suitable locations for the experimental design were identified following a detailed review of geological maps, soil science data, vegetation cover, and slope characteristics of the study areas, along with extensive field surveys and an evaluation of the history of platform construction in the region. A total of 18 plots were established across three regions and three sub-watersheds, with nine plots located on lands with platforms and nine plots on lands without platforms. Each plot measured 10 meters in length and 2 meters in width, and the precise coordinates for their construction were recorded. The total volume of runoff generated after each rainfall event was measured using graduated containers. Runoff measurements were conducted for 10 natural storm events that occurred between January 26, 2018, and May 11, 2019. Finally, for statistical analysis, the data were compiled into a database using Excel 2016. Various descriptive statistics related to runoff were calculated using SPSS 21 software.

Results: The results from the first, second, and third study sites demonstrated a decrease in the runoff volume in paved areas compared to unpaved areas by 8.88%, 3.28%, and 15.6%, respectively. Additionally, a t-test revealed a significant difference ($p \leq 0.01$) in the average runoff volume between paved and unpaved lands across the study sites. During the maximum recorded

rainfall event of 118 mm, the minimum runoff volumes were observed at the second, first, and third sites, with values of 6.5, 2.67, and 0.52, respectively. These sites, characterized by the "Pabdeh-Gorpi" and Aghajari formations, which are critically sensitive to erosion and sedimentation, showed the highest efficiency in controlling these processes.

Conclusion: Platforms are among the most significant human interventions in terrestrial ecosystems, designed to create new surfaces for cultivation on sloped terrains, reduce runoff and soil erosion, harvest and store rainwater, and accumulate biomass by enhancing crop production, and restore ecosystems. These structural modifications fundamentally alter land morphology, leading to changes in water infiltration, runoff generation, and ultimately impacting the entire water cycle from individual platforms to slope, catchment, and landscape scales. The scientific community has been studying the ecological, hydrological, and hydrogeological effects of platforms in terraced landscapes for several decades. Given the research gap in understanding the impact of these erosion and runoff control operations both in the country as a whole and in the target area specifically, this study examined the variability of hydrological components, such as runoff and soil loss, in paved and unpaved vineyards and pomegranate orchards under natural torrential conditions. The findings suggest that implementing such measures in runoff management programs—aimed at increasing moisture retention and preserving soil—can boost production and net income for land users. This can be achieved by involving local communities through subsidy plans, encouraging participation by offering free banking facilities, and institutionalizing these practices as part of the local culture. Paving, as a low-cost method, shows potential for improving formations that are sensitive to runoff, erosion, and sedimentation.

Keywords: field plot, runoff, slope, soil and water conservation, terracing

How to Cite This Article: Darabi, M., Talebi, A., Kiani-Harchegani, M., & Parvizi, Y. (2025). Behavioral Changes of Surface Runoff in Terraced and Non-Terraced Lands (Case Study: Kol Sheikhi and Tang Bovan sub-watersheds, Mamssani City). *J Watershed Manage Res*, 16(2), 35-47. DOI: 10.61882/jwmr.2025.1284

مقاله پژوهشی

تغییرات رفتاری رواناب سطحی در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی
(مطالعه موردی: زیرحوزه‌های کل شیخی و تنگ بوان، شهرستان ممسنی)مراد دارابی^۱، علی طالبی^۲، محبوبه کیانی هرچگانی^۳ و یحیی پرویزی^۴

۱- دکتری علوم و مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران
 ۲- استاد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران، (نویسنده مسوول: talebisf@yazd.ac.ir)
 ۳- دکتری علوم و مهندسی آبخیزداری، کارشناس معاونت طرح و توسعه شرکت آب منطقه‌ای اصفهان، اصفهان، ایران
 ۴- دانشیار، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۲۲

تاریخ ویرایش: ۱۴۰۴/۰۱/۱۴
صفحه: ۳۵ تا ۴۷

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

چکیده مبسوط

مقدمه و هدف: بسیاری از کشورهای جهان در معرض تخریب زمین قرار گرفته‌اند که در نتیجه فرسایش خاک و رسوبات آب‌ها رخ داده است. این امر منجر به از دست دادن بهره‌وری خاک، تغییر کیفیت آب و ظرفیت کمتر برای جلوگیری از بلایای طبیعی مانند سیل شده است. فرسایش خاک علاوه بر پیامدهای اقتصادی مستقیم دارای پیامدهای شدید محیطی مانند هدررفت مواد مغذی، افت شیمیایی، فیزیکی و زیستی خاک و کاهش حاصل خیزی آن، فشردگی خاک و کاهش نفوذپذیری، افت کیفیت آب، کاهش زیستگاه‌های حیات وحش و کاهش تنوع زیستی، تغییر در ویژگی‌های مناظر، بیابان زدایی، افزایش گازهای گلخانه‌ای در اتمسفر و گرم شدن جهانی هوا، تاثیر بر تغییر اقلیم و بالا آمدن سطح بستر رودخانه‌ها و کاهش ظرفیت عبوری آن‌ها است. از جمله اقدامات آبخیزداری موثر در کاهش میزان فرسایش و رواناب می‌توان به عملیات زیستی، مکانیکی و زیست‌مکانیکی شامل بذرپاشی، نهال کاری، بذرکاری، خشک‌چین، گابیون و سکوبندی اشاره کرد. عملیات سکوبندی از عملیات‌های رایج در آبخیزداری و منابع طبیعی است که کمتر مورد تحقیق و پژوهش قرار گرفته است. در چند روش سکوبندی، در بسیاری از نقاط کشور به‌عنوان یک دانش بومی شناخته شده است و از دیرباز به‌عنوان یک روش برآمده از تجربه و دانش بومی، مورد استفاده است. ولی متأسفانه این روش از جمله روش‌های و عملیات در آبخیزداری و منابع طبیعی است که علی‌رغم رایج بودن آن، کمتر مورد تحقیق و پژوهش قرار گرفته است. اثربخشی این روش بیشتر از طریق تجربه و در بستر دانش بومی به اثبات رسیده است و پژوهشگران و محققان کمتر به آن پرداخته‌اند. سکوبندی جزو آن دسته از عملیات آبخیزداری محسوب می‌شود که کنترل فرسایش خاک و رواناب را از طریق تعدیل در طول و شدت شیب مدنظر قرار می‌دهد. هدف از این پژوهش، بررسی پاسخ هیدرولوژیکی وقایع رگباری در مقیاس پلات‌های دو متر در ۱۰ متر در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در زیرحوزه‌های کل شیخی از سرشاخه‌های سد پارسیان و تنگ بوان از سرشاخه‌های رودخانه زهره در شهرستان ممسنی است. در همین راستا، پس از مشاهدات میدانی، مکان‌های مناسب جهت استقرار نه پلات در اراضی سکوبندی و نه پلات در اراضی فاقد سکوبندی در سه سایت مطالعاتی با بافت خاک متفاوت شناسایی شدند و مقدار رواناب بعد از اتمام کامل هر رگبار اندازه‌گیری شد. بخش عمده تحقیق متکی بر فعالیتهای میدانی شامل برداشت ۱۰ رگبار در زمان وقوع بارش، تعیین حجم رواناب در سه منطقه مطالعاتی مذکور شامل ۱۸ پلات طی سال‌های ۲۰۲۰ لغایت ۲۰۲۱ بود.

مواد و روش‌ها: پس از مطالعه و بررسی نقشه‌های زمین‌شناسی، خاکشناسی، پوشش گیاهی، شیب مناطق مورد مطالعه و پیمایش‌های میدانی و با در نظر گرفتن سابقه احداث سکو، منطقه مناسب برای طرح آزمایشی تعیین شد و سپس تعداد ۱۸ قطعه یا پلات در سه منطقه و سه زیر حوزه آبخیز (نه پلات در اراضی سکوبندی و نه پلات در اراضی اقد سکو) با ابعاد ۱۰ متر طول و دو متر عرض با مختصات دقیق احداث و حجم رواناب کل پس از هر رویداد بارندگی اندازه‌گیری شدند. به‌منظور اندازه‌گیری رواناب از ظروف مدرج استفاده شد. اندازه‌گیری رواناب برای ۱۰ رویداد رگبار طبیعی از تاریخ ۱۸ ژانویه سال ۲۰۲۰ تا ۳۰ آوریل ۲۰۲۱ (۱۰ رگبار) صورت گرفت. در نهایت برای انجام تجزیه و تحلیل آماری، بعد از تهیه بانک اطلاعاتی داده‌ها در نرم‌افزار Excel 2016، آمارهای مختلف توصیفی رواناب در نرم‌افزار SPSS 21 محاسبه شدند.

یافته‌ها: نتایج مشاهداتی در سایت اول، دوم و سوم بیان‌گر کاهش حجم رواناب در اراضی سکوبندی نسبت به اراضی فاقد سکوبندی به ترتیب ۸۸/۸، ۳/۲۸ و ۱۵/۶ برابر بودند. همچنین، انجام آزمون t نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار ($p < 0.01$) حجم رواناب تولیدی بین میانگین‌ها در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در سایت‌های مطالعاتی بود. در حداکثر بارش ۱۱۸ میلی‌متر حداقل رواناب تولیدی به ترتیب در سایت‌های دوم، اول و سوم به ترتیب با حجم رواناب ۶/۵، ۶/۶۷ و ۵/۵۲ بهترین کارایی در کنترل رواناب، فرسایش و رسوب را با دارا بودن سازندهای "پایه‌گویی" و رسوبات آبرفتی تراس‌های جوان که از نظر حساسیت در ردیف سازندهای بحرانی در حوضه از لحاظ تولید رواناب فرسایش و رسوب هستند، دارا است.

نتیجه‌گیری: سکوهای یکی از بارزترین اثرانگشتان بشریت در بوم‌سازگان‌های زمینی هستند که با هدف ایجاد سطوح جدیدی برای کشت در مناطق شیب‌دار، کاهش رواناب و فرسایش خاک، برداشت و ذخیره آب باران، تجمع زیست‌توده با افزایش تولید محصولات و بازسازی خود بوم‌سازگان‌ها انجام می‌شوند. تغییر اساسی در مورفولوژی زمین منجر به تغییر در نفوذ آب و فرآیندهای تولید رواناب و در نهایت تاثیر بر کل چرخه آب از سکو واحد تا شیب، حوزه آبریز و مقیاس چشم‌انداز می‌شود. جامعه علمی چندین دهه است که در حال بررسی آثار زیست‌محیطی مربوط به سکو و فرآیندهای هیدرولوژیکی و هیدروژئولوژیکی در مناظر پلکانی است. با توجه به خلا تحقیقاتی در بررسی اثرات این عملیات کنترل فرسایش و رواناب در کشور به‌طور عام و در منطقه هدف به‌طور خاص، پژوهش حاضر به بررسی تغییرپذیری مولفه‌های هیدرولوژیکی مثل رواناب و هدررفت خاک در تاکستان‌ها و انارستان‌های سکوبندی‌شده و فاقد سکوبندی در شرایط رگبار طبیعی پرداخت. براساس نتایج، شایسته است که اقدامات سکوبندی در برنامه‌های مدیریت رواناب‌ها در جهت افزایش رطوبت و نگهداشت خاک که سبب افزایش تولید و درآمد خالص بهره‌برداران خواهند شد با مشارکت مردم در قالب طرح‌های یارانه‌ای با تشویق بهره‌برداران با ارائه تسهیلات بانکی بلاعوض، اجرای این عملیات به‌عنوان یک فرهنگ نهادینه شود. نهایتاً این که سکوبندی به‌عنوان روشی کم هزینه می‌تواند در بهبود سازندهای حساس به تولید رواناب، ایجاد فرسایش و رسوب عمل کند.

واژه‌های کلیدی: پلات صحرایی، حفاظت آب و خاک، رواناب، سکوبندی، شیب

مقدمه

میزان وقوع رواناب در کنار ویژگی‌های خاک به شدت تحت تاثیر درجه شیب زمین قرار می‌گیرد. در مورد اثر شیب بر شدت رواناب، عقیده بر این است که با افزایش شیب زمین به دلیل کاهش فرصت نفوذ شدت رواناب افزایش می‌یابد. پژوهش‌های مختلف نیز موید نقش موثر شیب بر رواناب است. بررسی مقدار رواناب در بوته‌زارهای نیمه‌خشک اسپانیا با استفاده از باراساز نشان می‌دهد که شیب زمین در کنار پوشش گیاهی و نوع خاک بر مقدار رواناب اثر می‌گذارد. بیشترین مقدار رواناب و فرسایش در کرت‌های با شیب بالاتر اتفاق افتاد (Navas, 1993).

از جمله اقدامات آبخیزداری موثر در کاهش میزان فرسایش و رواناب می‌توان به عملیات زیستی، مکانیکی و زیست‌مکانیکی شامل بذرپاشی^۱، نهال‌کاری^۲، بذرکاری^۳، خشک‌چین^۴، گابیون^۵ و سکوبندی^۶ اشاره کرد (Soleimani, 2014). سکوبندی در بسیاری از نقاط کشور به‌عنوان یک دانش بومی شناخته شده است ولی متأسفانه این روش از جمله روش‌های و عملیات در آبخیزداری و منابع طبیعی است که علی‌رغم رایج بودن آن، کمتر مورد تحقیق و پژوهش قرار گرفته است (Moghim, 2014). عملیات سکوبندی در اراضی حاصل‌خیز که از جنبه‌ی تولید اقتصادی توان زیادی دارند، طراحی و اجرا می‌شود. سکوها موجب حذف شیب طولی دامنه‌ها می‌شوند، لذا تاثیرشان بر روی رواناب و کاهش فرسایش خاک از طریق حذف نمودن شیب صورت می‌گیرد (Wei et al., 2016). در مقایسه با دامنه‌های طبیعی، سکو می‌تواند دامنه‌های اصلی را تغییر شکل دهد؛ به‌عنوان مثال، شیب، طول، انحنای، زبری و اتصال هیدرولوژیکی را تغییر دهد، ویژگی‌های خاص رواناب و نفوذ را تغییر دهد و حوزه‌های ریزآبخیز زیادی را برای اهداف برداشت آب باران ایجاد کند (Rockström et al., 2015). سکوبندی یکی از مهم‌ترین سامانه‌های جلوگیری از فرسایش خاک، صرفه‌جویی در مصرف آب و افزایش تولید محصولات کشاورزی بوده است. علی‌رغم داشتن سابقه طولانی، اثرات گسترده و سازوکارهای سکو به دلیل الگوهای توزیع مکانی و زمانی در مقیاس بزرگ و چالش‌های مربوط به ارزیابی خدمات بوم‌سازگان مناظر سکو، ضعیف شناخته می‌شوند. درک پیچیدگی و تأثیرات چندوجهی سکوبندی برای ساخت و مدیریت سکو حیاتی است، اما تأثیرات منفی سکوبندی با افزایش سن سکو، ظهور پیدا می‌کند. با افزایش سن سکوبندی، به تدریج معایبی از جمله تداخل در گردش آب و ایجاد مشکلات جدی زیست‌محیطی ناشی از سکوه‌های ضعیف طراحی شده یا سوءمدیریت شده، ظاهر می‌شود که منجر به آن می‌شود که میانگین رواناب و هدررفت خاک یک تا پنج برابر شود. این مشکلات معمولاً در نظر گرفته نمی‌شوند و مطالعات موجود دارای کاستی‌های متعددی هستند (Deng et al., 2021). در چند سال گذشته، چشم‌اندازهای سکوبندی شده در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفته‌اند؛ به‌عنوان مثال، دیوارهای سنگی با نام سکو توسط میراث

یونسکو در نوامبر (2018) به‌عنوان یکی از اجزای اساسی سامانه‌های کشاورزی، هم از نظر ارزش فرهنگی و هم از نظر اهمیت در تضمین تولید غذا در محیط‌های نامساعد شناخته شدند (Federco et al., 2021).

کلاروستاکی و همکاران (Klarostaghi et al., 2008) در پژوهش خود که در اراضی کشاورزی روستای رسکت در منطقه دودانگه شهرستان ساری انجام دادند، رواناب و رسوب ناشی از رگبارهای منفرد در مقیاس کرت و تحت سناریوهای مدیریت اراضی مختلف را اندازه‌گیری و مقایسه کردند. نتایج نه رخداد بارش منجر به تولید رواناب و رسوب نشان دادند که بیش‌ترین مجموع مقدار رسوب در دوره پژوهش در کرت با شخم در جهت شیب و به مقدار ۱۵۶ گرم در متر مربع به‌دست‌آمد. همچنین، کشت روی سکو با میزان رسوب ۶/۲ گرم در متر مربع کم‌ترین رسوب را به‌همراه داشت. بیش‌ترین مقدار ضریب رواناب مربوط به تیمار شاهد بدون اعمال شخم ۲۱/۲۴ درصد و کم‌ترین ضریب رواناب مربوط به تیمار کشت روی سکو ۷/۰۸ درصد بودند. به‌علاوه، نتایج نشان دادند که مراحل شخم کرت‌ها اوایل رشد و تا حدودی در مرحله برداشت محصول حساس‌ترین مواقع از لحاظ تولید رسوب بودند.

در پژوهشی در حوزه آبخیز چمانی استان گلستان، نشان دادند که درصد ازلت و درصد کربن آلی در منطقه سکوبندی شده به‌طور معنی‌داری از منطقه‌ی سکوبندی نشده کمتر بود. از طرف دیگر، سفر قابل جذب، درصد مواد خنثی‌شونده‌ی خاک و درصد رس خاک در منطقه‌ی سکوبندی شده بیشتر از منطقه‌ی سکوبندی نشده بودند (Nasiri et al., 2008).

پرویزی (Parvizi, 2014) پژوهشی را با هدف بررسی ظرفیت این عملیات در مناطق رویشی زاگرس شمالی و مرکزی در ترسیب کربن اتمسفری اجراء کرد. به این منظور در هر یک از استان‌های کردستان، کرمانشاه، لرستان و فارس یک یا چند سایت که عملیات یادشده بر مبنای الگوهای سنتی یا جدید آبخیزداری اجراء شده بود، به‌عنوان معرف انتخاب، سپس با عملیات میدانی نمونه‌برداری خاک، زیست‌توده و لاشبرگ به‌صورت سیستماتیک تصادفی در سایت‌های مطالعاتی و شاهد انجام شد. اندازه‌گیری کربن آلی و دیگر آزمایش‌های خاک و نیز ضریب تبدیل کربن برای نمونه زیست‌توده و لاشبرگ محاسبه و ذخیره کربن در هکتار محاسبه شد. سپس، مقادیر شاخص‌های ترسیب کربن در هر هکتار محاسبه شدند. نتایج نشان دادند که عملیات اجراء شده که عمدتاً به‌صورت درخت‌کاری همراه با عملیات پخش سیلاب و آبخیزداری و بانکت‌بندی و سامانه‌های سنتی سکوبندی و سکوبندی همراه با کشت درخت و درختچه و یا همراه با زراعت بود، موفق به ترسیب از ۴۴/۹ تا ۴۴۷/۴ تن کربن در هکتار شد. از میان عملیات مورد ارزیابی، سامانه سنتی سکوبندی همراه با کشت درختان مو و بادام موفق‌تر از سایر اشکال عملیات بود.

4 Dry chin

5 Gabion

6 Terrace

1 Broadcasting or broadcast seeding

2 Planting trees

3 Seedling

تکنولوژی، شیب، اندازه دام و حاصل خیزی خاک، در حالی که تصمیم به ادامه استفاده از تکرار تحت تاثیر واقعی سودآوری فناوری، شیب، حاصل خیزی خاک، اندازه خانواده، اندازه مزرعه و مشارکت در کار غیر کشاورزی قرار دارد.

مطابق با مطالعات آلکودا و همکاران (Al Qudah et al., 2015)، برای درک بهتر ویژگی های باران، رواناب و نفوذ در شرایط سطح سکو و فاقد سکو، آزمایش های شبیه سازی بارانی در منطقه مورد مطالعه انجام شدند. همچنین، این روش با موفقیت در حوضه یرموک در شمال اردن برای درک بهتر شارژ آب های زیرزمینی در آن منطقه مورد استفاده قرار گرفت. در تحقیق دیگر، آلکودا و همکاران (Al Qudah et al., 2016) تأثیرات هیدرولوژیکی سکوبندی باستانی در اردن را مورد مطالعه قرار دادند. سکوی گسترده یکی از اجزای مهم رژیم مدیریت آب و کشاورزی در منطقه ی پترا بود. عملکرد دقیق (مشخص) این سکوها، از نظر کمی و کیفی بررسی شدند. مطالعات میدانی و مدل سازی رایانه ای برای دو سایت در حوضه زهکشی پترا نشان دادند که این سکوها در کاهش رواناب سطحی بسیار موثر بودند. سایت Beidha در قسمت پایین تر حوزه آبریز در منطقه تشکیل ماسه سنگ قرار می گیرد. در اینجا سیستم سکو برای کند کردن جریان آب و به دام انداختن رسوبات طراحی شد. از طرف دیگر، سایت Baqa'a در قسمت بالایی حوضه زهکشی در داخل سازند سنگ آهک سیلیکاته کرتاسه بالا قرار داشت. تأثیر سیستم سکو در اینجا بر رواناب قابل توجه بود، اما کمتر از سایت Beidha بود. این سیستم بیشتر برای حفاظت از خاک و کشاورزی مناسب بود، زیرا خاک در حالت طبیعی خود از قبل دارای سرعت نفوذ بالایی بود. غفلت و رها کردن این سکوها در هر دو سایت باعث افزایش رواناب شد که این امر با توسعه دره ها و طغیان دوره ای پایین دست در هسته اصلی شهر باستانی پترا مشهود بود. بر اساس شش مورد مدل شده، سکوها توانستند جریان سطحی را به طور متوسط ۲۸ درصد با مقادیر بالای ۹۰ درصد هنگام استفاده از داده های بارشی ۲۰۱۰ به حداقل برسانند.

در مطالعه ای که جیا و همکاران (Jia et al., 2017) برای بررسی اثرات سکو روی آب، خاک و تعرق تاج *Pinustabulaeformis* در فلات لوس چین انجام دادند، نشان دادند که مدت طولانی سکوسازی یکی از مؤثرترین اقدامات برای حفاظت از آب، خاک و بهبود سایت بود. در این مطالعه، محتوای آب خاک (SWC)^۸ و تعرق تاج از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۵ در هر دو محیط سکو و شیب در فلات نیمه خشک لوس چین کنترل شد. نتایج نشان دادند که سکو تأثیرات مثبتی بر محتوای آب خاک در بین لایه ها داشت. میانگین محتوای آب خاک در سکو ۲۵/۴ درصد و ۱۳/۷ درصد بیشتر از سطح دامنه در سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ بود و تعرق تاج در سایت سکو به ترتیب ۹/۱ درصد و ۴/۸ درصد افزایش یافت. این مطالعه نقش حیاتی سکو را در بهبود آب و خاک و کاهش تنش آب در محیط های کم آب برجسته می کند. بنا بر این، سکو دارای پتانسیل برای بهبود احیای گیاهان پایدار در مناطق با محدود آب است.

در پژوهشی دیگر، نشان دادند که پروژه های آبخیزداری منجر به افزایش متغیرهایی از جمله زمان تمرکز و طول آبراهه ای اصلی و کاهش ۲۲ و ۴۹ درصدی در حجم سیلاب سالانه به ترتیب در زیرحوضه های A و C شدند (Darabi et al., 2007). همچنین، در صورت وجود بارش ۲۴ ساعته، به علت افزایش در کاربری های اراضی مرتعی (از وضعیت ضعیف به خوب) و احداث سازه های آبخیزداری، سیل خیزی منطقه کاهش یافت. هدف از تحقیق مذکور نیز ارزیابی پروژه های آبخیزداری بیولوژیک، مدیریتی و سازه های مکانیکی و تأثیر آن بر روی میزان کاهش فرسایش، رسوب و متغیرهای پوشش حفاظتی زمین در فاصله ی سال های اجرای ۲۰۰۱-۲۰۱۰ در حوزه ی آبخیز شهری خرمبید از سرشاخه های سد سیوند در استان فارس بود. به این منظور، امتیاز عامل های مدل تجربی MPSIAC اصلاح شده به کمک نرم افزار GIS برای شرایط قبل و بعد از عملیات آبخیزداری بر روی دامنه و برداشت مستقیم رسوب پشت سازه ها تعیین شد. سپس با مقایسه ی تغییر امتیاز عامل ها، اثرگذارترین برنامه های آبخیزداری مشخص شدند. نتایج بیان گر معنی دار بودن تغییرات رسوب دهی زیرحوضه ها در سطح ۰/۰۵ و نشان دهنده کارا بودن پروژه های مدیریت آبخیزداری در کاهش رسوب دهی بودند. همچنین، در مطالعه دیگر (Darabi et al., 2007) عدم تعادل سیستمی در حوزه ی آبریز شهری خرمبید که سبب تشدید سیلاب های شهری، افزایش فرسایش و رسوب گذاری خاک در پشت سدهای مخزنی شد و تخریب اراضی کشاورزی و جاده ها و روستاها و در ادامه کاهش توان تولید منابع تولیدی را مورد بررسی قرار دادند. این تحقیق با هدف ارزیابی عملکرد پروژه های مدیریتی، بیولوژیک، زیست سازه ای و سازه ای بر رواناب خروجی و سیل خیزی در آبخیز خرمبید در استان فارس انجام شد. نتایج نشان دادند که پروژه های آبخیزداری منجر به افزایش متغیرهایی از جمله زمان تمرکز و طول آبراهه ای اصلی و کاهش ۴۹ و ۲۲ درصدی در حجم سیلاب سالانه به ترتیب در زیرحوضه های A و C شدند. همچنین، در صورت وجود بارش ۲۴ ساعته، به علت افزایش در کاربری های اراضی مرتعی (از وضعیت ضعیف به خوب) و احداث سازه های آبخیزداری، سیل خیزی منطقه کاهش یافت.

جراف و آمالو (Graff & Amsalu, 2007) در اراضی مرتفع اتیوپی، تخریب زمین ناشی از فرسایش خاک و مواد مغذی که یک مشکل جدی محیطی، اجتماعی و اقتصادی بود را مورد بررسی قرار دادند. اگرچه روش های حفاظت آب و خاک در دهه های گذشته به طور گسترده ای ارائه شده اند، پایداری استفاده از اقدامات به اندازه مورد انتظار نبوده است. پژوهش فوق براساس اطلاعات به دست آمده از ۱۴۷ خانوار کشاورز، عوامل تعیین کننده پذیرش کشاورزان و استفاده مداوم از سکوها ی سنگی معرفی شده در حوضه آبریز اتیوپی را مورد بررسی قرار داد. یک مدل تصمیم گیری متوالی از رویکرد دو بعدی پروبیت^۷ برای تحلیل داده ها مورد استفاده قرار گرفت. این نتایج نشان می دهند که عوامل مؤثر بر پذیرش و ادامه استفاده از سکوها ی سنگ متفاوت هستند. پذیرفتن تحت تأثیر سن کشاورزان، اندازه مزرعه، آگاهی و درک نسبت به سود بخشی

^۸ Soil water content^۷ Probit

آبخیز سیبیا باشند، به خصوص اگر همراه با روش‌های بازیافت آب و گزینه‌های مدیریت مزرعه باشند (Uwacu, 2020). تحقیق دیگری نشان داد که تخریب سکوه‌های کشاورزی یک چالش اساسی برای حفاظت از خاک و آب در تاستان شیب‌دار تلقی می‌شود. اگرچه سکوبندی یک روش حفاظت گسترده است، اما پایداری آن توسط شرایط نامساعد آب و هوایی و ساخت بشر تهدید می‌شود (Pijl, 2021).

مشاهدات میدانی ون و همکاران (Wen et al., 2021) نیز بر روی تپه‌های سکودار و نیمه‌مترکه در منطقه خاک سیاه در شمال شرقی چین، منطقه‌ای که از اواسط قرن بیستم به شدت تحت تأثیر فرسایش خندق قرار گرفته است، نشان می‌دهند که تشکیل خندق ممکن است توسط سکو ایجاد شود. تأثیرپذیری رواناب و رسوب از اقدامات حفاظتی چکدم و تراس را بررسی کردند. نتایج ایشان آنها دادند که استفاده از چکدم سد در حوضه رودخانه چنگو به طور متوسط ۵۵/۶۱ درصد از رواناب و ۴۷ درصد از هدررفت خاک در حوضه را کاهش داد و تراس‌بندی نیز تولید رواناب را تا ۱۰/۵۴ درصد و از هدررفت خاک را تا ۳۳/۸ درصد کاهش داد.

عملیات احداث سکوبندی نقش مهمی را در اصلاح شیب، کاهش رواناب و فرسایش خاک، افزایش رطوبت در لایه‌های مختلف خاک و در نهایت افزایش تولیدات باغی و کشاورزی در مناطق خشک و نیمه‌خشک ایفا می‌کنند. با توجه به این که سکوبندی سابقه دیرینه‌ای در استان فارس دارد، در سال‌های اخیر این روش‌ها بیش از پیش به اجرا درآمده‌اند. از طرفی، تحقیقات کافی در زمینه اثرات مثبت این روش‌ها بر ویژگی‌های مقدار رواناب، فرسایش، رسوب و افزایش تولید در اراضی باغی وجود ندارند. بنا بر این، بررسی اثرات این عملیات اصلاحی بر فاکتورهای رواناب، فرسایش خاک، رسوب‌گذاری در پایین‌دست، افزایش مقدار رطوبت در لایه‌های خاک و افزایش مقدار تولید در اراضی باغی ضروری به نظر می‌رسد. همچنین، بین ۳۰ تا ۱۰۰ سال از اجرای عملیات سکوبندی به ترتیب در دو منطقه کل شیخی و تنگ بوان گذشته است و تاکنون مطالعه جامعی در مورد تأثیر عملیات اصلاحی سکوبندی در منطقه ممسنی در استان فارس انجام نگرفته است. لذا، با توجه پیشینه پژوهش ارائه‌شده، بررسی تغییرات رفتاری حجم رواناب در مقیاس رگبار و در پلات‌های دو متر در ۱۰ متر در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در زیرحوضه‌های کل شیخی از سرشاخه‌های سد پارسیان و تنگ بوان از سرشاخه‌های رودخانه زهره در شهرستان ممسنی طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

ویژگی‌های منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه شامل دو زیرحوضه هیدرولوژیکی مجزا که یکی تحت عنوان حوزه آبخیز کل شیخی از زیر حوضه‌های سد پارسیان در ۴۰ کیلومتری شهرستان ممسنی و یک حوزه دیگر تحت عنوان حوزه آبخیز تنگ بوان از سرشاخه‌های زهره در فاصله ۱۰ کیلومتری شهرستان ممسنی و این محدوده‌ها در ۱۵۰ کیلومتر مرکز کلان‌شهر شیراز واقع شده‌اند. الگوی کشت این مناطق باغات انگور، انار بادام و انجیر است. حوضه‌های

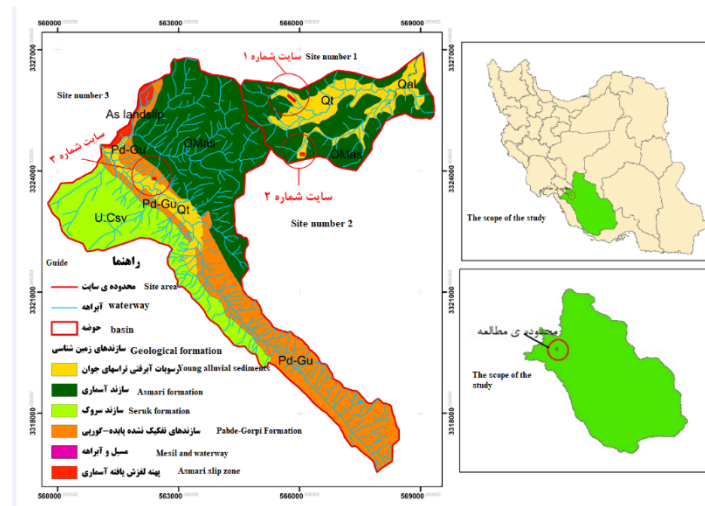
ژائو و همکاران (Xua et al., 2017) در مطالعه خود ویژگی‌های زمانی و مکانی محتوای آب خاک در لایه‌های متنوع خاک در سکوه‌های زمینی فلات لس‌چین را بررسی نمودند. نتایج آن‌ها نشان دادند که عمق خاک به طور قابل توجهی بر توزیع محتوای آب خاک در طول زمان و مکان تأثیرگذار بود و جذب آب عمدتاً بین ۱/۰ و ۱/۲ متر عمق خاک در هر دو فصل بارندگی و کل فصل رخ داد. علاوه بر این، توزیع آب در خاک تنوع مکانی متوسطی را نشان داد و به طور معمول در هر عمق توزیع شد. ثبات زمانی الگوهای مکانی SWC برای هر دو دوره سال و فصل باران قوی بود. ذرات خاک عامل اصلی تأثیرگذار بر میانگین اختلاف نسبی بودند و تراکم ریشه عامل اصلی تأثیرگذار بر انحراف معیار تفاوت‌های نسبی بود. در نتیجه، میزان آب در خاک در سکوها ثبات زمانی قوی‌تری را در طول فصل بارندگی نسبت به دوره سال نشان داد. در پژوهش دیگری، وی و همکاران (Wei et al., 2019) اثرات سکو و پوشش گیاهی بر حفظ رطوبت خاک در یک حوزه آبریز تپه‌ای در چین را بررسی کردند. در این مطالعه، ۷۰ سایت نمونه‌برداری در دامنه‌های مختلف کوهستانی انتخاب و میزان نگهداشت آب اندازه‌گیری شد. نتایج آن‌ها نشان دادند که سکوبندی به طور کلی نقش بسیار مثبتی در افزایش آب خاک داشت. به طوری که میزان رطوبت را از ۰/۸۲ درصد به ۳۷/۷۱ درصد افزایش داد و به علاوه درختان و بوته‌های معرفی‌شده معمولاً باعث کاهش بیشتر آب خاک نسبت به گیاهان طبیعی در شرایط محیطی مشابه شدند. تعداد کمی از تپه‌های اصلی که توسط چمن‌های طبیعی پوشیده شده‌اند می‌توانند آب خاک را بهتر حفظ کنند، زیرا تفاوت زیادی در استراتژی‌های استفاده از آب بین گونه‌های کاشته‌شده و طبیعی وجود دارد.

تحقیق نیلی (Nilly, 2000) در روستای کم‌تیک شهرستان چادگان استان اصفهان بر روی اراضی سکوبندی‌شده نشان داد که میزان برداشت محصول سیب‌زمینی از ۱۷ تن در هکتار زمین‌های بدون سکوبندی به ۳۰ تن در هکتار از زمین‌های سکوبندی‌شده افزایش پیدا کرد. همچنین، وی نشان داد که هزینه‌ی عملیات زراعی به میزان ۲۳ درصد کاهش یافت و علت این کاهش، صرفه‌جویی در مصرف کود، بذر، کارگر و استفاده راحت‌تر از ماشین‌آلات کشاورزی اعلام شد. براساس این نتایج، درآمد حاصل از زمین‌های سکوبندی شده نسبت به زمین‌های سکوبندی‌نشده ۴۳ درصد رشد داشت و نسبت سود به هزینه با نرخ ماهی ۲۰ درصد به ۱/۷ درصد و نرخ بازه داخلی برابر ۳۳/۷ درصد رسید که نشان‌گر پویایی اقتصادی این عملیات بود.

در مطالعه‌ای در کشور رواندا، که به عنوان کشور هزارتپه شناخته می‌شود و در معرض چالش‌های شدید فرسایش خاک است، اثرات سکوه‌های با شیب معکوس در حوزه آبخیز سیبیا، که در رواندا سکوه‌های رادیکال نامیده می‌شوند، با استفاده از شاخص‌های فرسایش در زمین‌های کشاورزی، کیفیت آب‌های سطحی بررسی شد. نمونه‌های آب در ۱۲ مکان استراتژیک در امتداد رودخانه سیبیا جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی همبستگی بین استفاده از زمین و متغیرهای کیفیت آب مشخص شدند. نتایج نشان دادند که سکوه‌های رادیکال توانستند ابزاری برای کاهش فرسایش خاک و بهبود کیفیت آب در حوزه

باز در کشور ایران متداول بوده است و عمدتاً برای اهداف مختلفی به کار برده شده است. بر اساس پژوهش راهی (۲۰۰۹)، سابقه سکوبندی در آبخیز تنگ بوان به دوره ساسانیان برمی گردد و در آبخیز کل شیخی از سرشاخه های سد پارسیان بین ۲۵ تا ۵۰ سال بر اساس شواهد عینی است.

مطالعاتی در استان فارس، در ارتفاعات شهرستان ممسنی قرار گرفته اند و موقعیت جغرافیایی بین $51^{\circ} 37' 11''$ تا $51^{\circ} 37' 98''$ طول شرقی و $29^{\circ} 58' 40''$ تا $30^{\circ} 4' 13''$ عرض شمالی با مساحتی حدود ۳۱۴۸ هکتار است (شکل ۱). سکوبندی از دیر

شکل ۱- موقعیت و نوع سازند زمین شناسی در محل سایت های حوزه های آبخیز کل شیخی و تنگ بوان در استان فارس
Figure 1. The location and type of geological formation in the sites of Kol Sheikhi and Tang Bawan watersheds in Fars Province

مشخصات حوزه آبخیز تنگ بوان (سایت سوم)
کاربری اراضی باغات انار و گردو و بافت خاک لوم، رسی شنی است و از نظر زمین شناسی سازند پایده-گورپی و متوسط ارتفاع ۱۸۴۳ متر از سطح دریاهای آزاد با شیب متوسط وزنی $51/6$ درصد و جهت شیب غالب غرب است (شکل ۱). اقلیم حوزه سرد و معتدل با متوسط بارندگی ۶۵۰ میلی متر در سال متوسط دما ۲۵ درجه سانتی گراد از نقطه نظر پوشش گیاهی در باغات درختان انار با پوشش یک ساله و در اراضی که به صورت جنگل و مرتع مانده و دست نخورده اند. پوشش اشکوب بالا درختان بلوط، بنه و بادام زیر اشکوب پایین گون و خوشک و گونه های یک ساله است. شکل (۲) نمایی از باغات سکوبندی شده در سایت تنگ بوان از سرشاخه های حوزه شهرستان ممسنی را نشان می دهد.

مشخصات حوزه آبخیز کل شیخی (سایت اول و دوم)
کاربری اراضی کشاورزی و باغات انگور و بافت خاک عمدتاً لوم رسی است و از نظر زمین شناسی رسوبات آبرفتی تراس های جوان و متوسط ارتفاع ۱۹۷۷ متر از سطح دریاهای آزاد با شیب متوسط وزنی $14/38$ درصد و جهت شیب غالب جنوب شرقی است (شکل ۱). اقلیم حوزه سرد و مرطوب با متوسط بارندگی ۸۵۰ میلی متر در سال متوسط دما ۱۶ درجه سانتی گراد از نقطه نظر پوشش گیاهی در باغات درختان انگور با پوشش یک ساله و در اراضی که به صورت جنگل و مرتع مانده اند و دست نخورده اند پوشش اشکوب بالا درختان بلوط و زیر اشکوب پایین گون و گونه های یک ساله هستند.

شکل ۲- نمایی از باغات سکوبندی شده در سایت تنگ بوان از سرشاخه های حوزه شهری شهرستان ممسنی
Figure 2. A view of the terraced gardens in the Tang Boan site from the headwaters of the Mamsani basin

روش مکان یابی پلات ها

پس از مطالعه و بررسی نقشه های زمین شناسی، خاک شناسی، پوشش گیاهی، شیب مناطق مورد مطالعه و پیمایش های میدانی و با در نظر گرفتن سابقه احداث سکو، منطقه مناسب برای طرح آزمایشی تعیین شد و سپس تعداد ۱۸ قطعه یا پلات در سه سایت و دو زیرحوزه آبخیز (نه پلات در

اراضی سکوبندی و نه پلات در اراضی فاقد سکوبندی) با ابعاد ۱۰ متر طول و ۲ متر عرض با مختصات دقیق احداث و رواناب پس از هر رویداد بارندگی اندازه گیری شدند. شکل (۳) پلات های احداث شده و مراحل اندازه گیری رواناب در حوزه کل شیخی از سرشاخه های سد پارسیان در شهرستان ممسنی را نشان می دهد.

شکل ۳- پلات های احداث شده و مراحل اندازه گیری حجم رواناب در حوزه کل شیخی از سرشاخه های سد پارسیان در شهرستان ممسنی
Figure 3. Constructed plots and the stages of measuring the runoff volume in the Sheikh area of the main branches of the Parsian dam in Mamsani City

جدول ۱- مشخصات کلی پلات های اندازه گیری در منطقه ی مورد مطالعه

Table 1. General characteristics of measurement plots in the study area

زمین شناسی Geology	فرم گیاهی Plant form	بافت خاک Soil pattern	پوشش گیاهی Vegetation	شیب (درصد) Slope (percentage)	مختصات جغرافیایی Geographical coordinates Y X	شماره پلات Plot number	فاقد سکوبندی Non Terraced	سکوبندی Terraced	منطقه مطالعاتی Study area
رسوبات آبرفتی					3325783	565813	1	*	سایت اول (حوضه کل شیخی) The first site (Kol Sheikh basin)
تراس های جوان	گراس	لومی	گراس های یک ساله	5	3325855	565726	2	*	
Alluvial deposits of young terraces	Grass	Clay loam	Annual grasses		3325808	565789	3	*	
رسوبات آبرفتی					3325735	565878	4	*	سایت دوم (حوضه کل شیخی) The second site (Kol Sheikh basin)
تراس های جوان	گراس	لومی	گراس های یک ساله	25	3325797	565813	5	*	
Alluvial deposits of young terraces	grass	clay loam	Annual grasses		3325790	565809	6	*	
رسوبات آبرفتی					3324426	566044	7	*	سایت سوم (حوضه کل شیخی) The third site (Tang Bawan Basin)
تراس های جوان	گراس	لومی	گراس های یک ساله	5	3324411	566034	8	*	
Alluvial deposits of young terraces	grass	clay loam	Annual grasses		3324401	566049	9	*	
رسوبات آبرفتی					3324417	566088	10	*	سایت سوم (حوضه کل شیخی) The third site (Tang Bawan Basin)
تراس های جوان	گراس	لومی	گراس های یک ساله	20	3324422	566099	11	*	
Alluvial deposits of young terraces	grass	clay loam	Annual grasses		3324434	566111	12	*	
پایه گورپی	گراس	لومی	گراس های یک ساله	2.5	3323813	562396	13	*	سایت سوم (حوضه کل شیخی) The third site (Tang Bawan Basin)
Pabde Gurpi	grass	clay loam	Annual grasses		3323821	562389	14	*	
					3323806	562416	15	*	
پایه گورپی	فورب	شنی	بوته زار	25	3323813	562396	16	*	سایت سوم (حوضه کل شیخی) The third site (Tang Bawan Basin)
Pabde Gurpi	Forbes	sandy clay	bushland		3323810	562380	17	*	
					3323808	562398	18	*	

اندازه‌گیری نمونه‌ها و تحلیل آماری

رواناب کل ناشی از هر واقعه رگبار در دبه‌های ۲۰ لیتری جمع‌آوری شد و سپس حجم رواناب با استفاده از ظروف مدرج محاسبه شد. اندازه‌گیری رواناب برای ۱۰ رویداد رگبار طبیعی از تاریخ ۱۶ ژانویه ۲۰۲۰ تا ۳۰ آوریل ۲۰۲۰ (۱۰ رگبار) صورت گرفت. در نهایت، برای انجام تجزیه و تحلیل آماری، بعد از تهیه بانک اطلاعاتی داده‌ها در نرم‌افزار Excel 2016، آماره‌های مختلف توصیفی رواناب در نرم‌افزار SPSS 21 محاسبه شدند. همچنین، برای بررسی و تحلیل مقایسه‌ای حجم رواناب تولیدی ناشی از وقایع رگباری در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی از آزمون t استفاده شد.

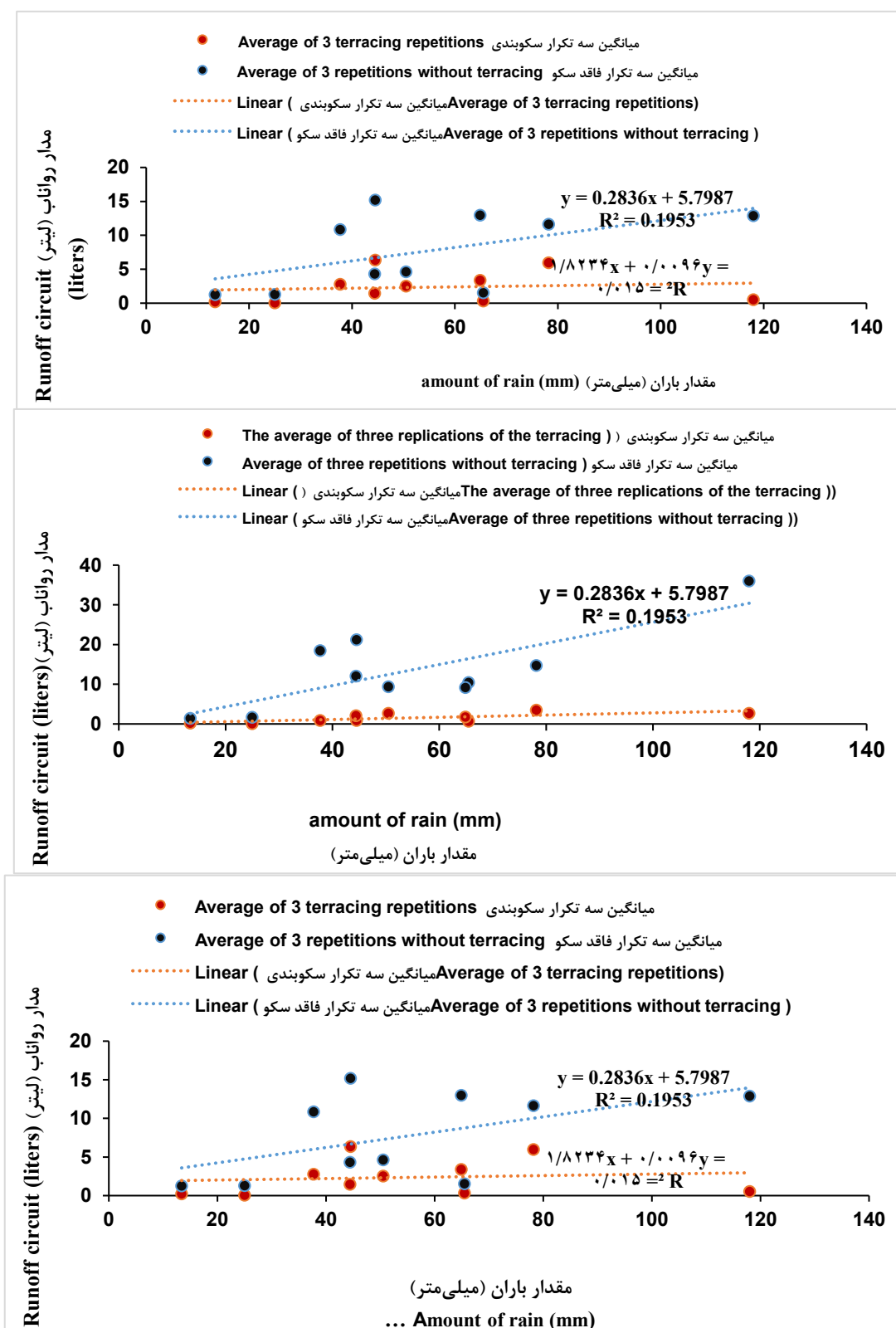
نتایج و بحث

مدیریت صحیح یک سایت کشاورزی بر شناخت عوامل مؤثر و بررسی رفتار آن‌ها در شرایط متفاوت است. نقش خصوصیات کلی توپوگرافی (شیب و جهت شیب)، بارش (مقدار، شدت و مدت)، سازنده‌های زمین‌شناسی، بافت خاک و لایه‌های پوششی زمین بر تولید رواناب‌های سطحی و افزایش و کاهش نفوذپذیری خاک امری بدیهی است. در این پژوهش، با استفاده از پلات‌های آزمایشی در شرایط رگبار طبیعی، در وضعیت اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در سه سایت باغی (باغات انگور دیم و انار آبی) با اجرای سکوبندی شیب اراضی از ۲۵ درصد به ۵ درصد در سایت‌های شماره ۱ و ۲ و در سایت شماره ۳ به ۲/۵ درصد تعدیل شده است. با تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اکسل و ایجاد رابطه همبستگی بین مقدار بارش رگبارهای طبیعی و مقدار رواناب خروجی از پلات‌های (۲۰ مترمربعی)، نتایج زیر به‌دست آمدند. طبق نتایج جدول ۲، در سایت اول در مجموع رواناب خروجی کل پلات‌ها ۱۵/۱۲ لیتر معادل ۰/۲۵ لیتر در مترمربع در اراضی سکوبندی و در اراضی فاقد سکو ۱۳۴/۳ لیتر معادل ۲/۲۳ لیتر در مترمربع به‌دست آمد. از طرف دیگر، ضرایب همبستگی بین مقدار بارش و رواناب خروجی از پلات‌ها در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی به‌ترتیب ۰/۴۹۱ و ۰/۶۰۲ هستند. به‌طور کلی، اراضی سکوبندی نسبت به اراضی فاقد سکوبندی مقدار رواناب را ۸/۸۸

برابر کاهش داده‌اند. در سایت دوم، در مجموع رواناب خروجی کل پلات‌ها ۲۳/۴۳ لیتر معادل ۰/۳۹ لیتر در مترمربع در اراضی سکوبندی و در اراضی فاقد سکو ۷۶/۳۸ لیتر معادل ۱/۲۸ لیتر در متر مربع به‌دست آمد. از طرف دیگر، ضرایب همبستگی بین مقدار بارش و رواناب خروجی از پلات‌ها در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی به‌ترتیب ۰/۱۵ و ۰/۲۷۸ هستند (شکل ۴). به‌طور کلی، اراضی سکوبندی نسبت به اراضی فاقد سکوبندی مقدار رواناب را ۳/۲۸ برابر کاهش داده‌اند. در سایت سوم، با توجه به این که در اراضی سکوبندی شیب زیاد تعدیل داده شده است و از طرف دیگر نوع پوشش گیاهی و بافت خاک سبب کاهش رواناب خروجی از پلات‌های شده‌اند، اما در عوض به‌دلایل شیب زیاد، بافت خاک سنگین و نوع پوشش کم، رواناب خروجی در اراضی فاقد سکوبندی زیاد است. نتایج مشاهده‌ای بعد از هر رگبار طبیعی نشان دادند که حجم رواناب در اراضی فاقد سکوبندی ۲۱۱/۷۱ لیتر در مترمربع و ۱۳/۵۷ لیتر در مترمربع در اراضی سکوبندی‌شده بودند. بنا بر این، سکوبندی در سایت مذکور توانست ۱۵/۶ برابر رواناب را کنترل کند و از طرف دیگر با استناد به این موضوع که جاری شدن رواناب و نفوذپذیری رابطه عکس با هم دارند، نفوذپذیری در اراضی سکوبندی بیش‌تر شده است. بر اساس جدول ۱ و شکل ۱، سازنده‌های تشکیل‌دهنده سایت‌های شماره ۱ و ۲ در حوزه کل شیخی شامل رسوبات آبرفتی تراس‌های جوان و با بافت لومی‌رسی هستند که رواناب تولیدی این سازند با این بافت خاک بالا است. این مشکل با سکوبندی برطرف شد، میزان رواناب کاهش داشت و میزان نفوذپذیری و ضریب نگه‌داشت خاک افزایش داشت. همین روند در سایت شماره ۳ در حوزه تنگ بوان بر روی سازنده‌های پابده گورپی با بافت شنی لومی دارای پتانسیل زیادی برای تولید رواناب و رسوب بود. با احداث سکوبندی میزان تولید رواناب تا ۱۵/۶ برابر نسبت به اراضی فاقد سکوبندی کاهش نشان می‌دهد. همچنین، انجام آزمون t بیان‌گر اختلاف معنی‌دار ($p \leq 0.01$) حجم رواناب تولیدی بین میانگین‌ها در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در سایت‌های شماره اول، دوم و سوم بود.

جدول ۲- مقدار بارش و میانگین سه تکرار حجم رواناب (لیتر) ناشی از رگبار در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در سایت‌های مطالعاتی
Table 2. The amount of precipitation and runoff after natural storms in terraced and non-terraced lands in the study sites.

سایت سوم The third site		سایت دوم The second site		سایت اول The first site		مقدار باران (میلی‌متر) Amount of rain (mm)
سکوبندی Terraced	فاقد سکوبندی Non-Terraced	سکوبندی Terraced	فاقد سکوبندی Non-Terraced	سکوبندی Terraced	فاقد سکوبندی Non-Terraced	
6.5	30.69	0.52	12.88	2.67	36	118
0.2	6.5	0.04	1.28	0.04	1.63	25
3.7	38.52	2.50	4.62	2.67	9.36	50.50
2.4	56.88	6.33	15.17	0.83	21.17	44.50
0	0.27	0.20	1.23	0.15	1.38	13.40
0.01	1.95	1.43	4.28	2.07	12.03	44.40
0.2	16.83	0.31	1.50	0.67	10.42	65.50
0.2	5.7	2.77	10.83	0.87	18.46	37.70
0.2	34.47	5.95	11.62	3.45	14.70	78.20
0.3	17.53	3.37	12.97	1.70	9.15	64.90

شکل ۴- رابطه همبستگی بین مقدار بارش و حجم رواناب در اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی در سایت‌های اول (بالا)، دوم (وسط) و سوم (پایین)

Figure 4. Correlation relationships between the amount of precipitation and runoff in the terraced and non-terraced lands in the first (top), second (middle), and third (bottom) sites

نتیجه گیری کلی

انسان در گذر زمان با آزمون و خطا به نتایجی دست یافته است که امروزه به عنوان یک تجربه مفید و موفق در زمینه های مختلف از جمله عرصه های منابع طبیعی کاربرد دارند. شناسایی و بهره گیری از تجارب گذشتگان و تلفیق آن با دانش جدید تحول اساسی در افزایش تولید و به تبع آن افزایش درآمد را برای ساکنان حوضه های آبخیز و عرصه های منابع طبیعی به دنبال دارند و موجبات حفاظت خاک، آب و کنترل فرسایش را فراهم می آورند. در این تحقیق، ترانس بندی و سکوبندی به عنوان یک فعالیت موفق سنتی مورد بحث و بررسی قرار می گیرند. سکوها یکی از بارزترین اثر انگشتان بشریت در بوم سازگان های زمینی هستند که با هدف ایجاد سطوح جدیدی برای کشت در مناطق شیب دار، کاهش رواناب و فرسایش خاک، برداشت و ذخیره آب باران، تجمع زیست توده با افزایش تولید محصولات و بازسازی خود بوم سازگان ها انجام می شوند (Wei et al., 2016). تغییر اساسی در مورفولوژی زمین منجر به تغییر در نفوذ آب و فرآیندهای تولید رواناب و در نهایت، تأثیر بر کل چرخه آب از سکو واحد تا شیب، حوزه آبریز و مقیاس چشم انداز می شود. از سوی دیگر، بنا به اظهارات دنگ (Deng, 2021)، جامعه علمی چندین دهه است که در حال بررسی آثار زیست محیطی مربوط به سکو و فرآیندهای هیدرولوژیکی و هیدروژئولوژیکی در مناظر پلکانی است. با توجه به خلا تحقیقاتی در بررسی اثرات این عملیات کنترل فرسایش و رواناب در کشور به طور عام و در منطقه هدف به طور خاص، پژوهش حاضر به بررسی تغییرپذیری مولفه های هیدرولوژیکی مثل رواناب و هدررفت خاک در تاکستان ها و انارستان های سکوبندی شده و فاقد سکوبندی در شرایط رگبار طبیعی پرداخت. برای بررسی تأثیر اراضی سکوبندی و فاقد سکوبندی اقدام به احداث ۱۸ پلات آزمایشی (نه پلات در اراضی دارای سکو و نه پلات در اراضی فاقد سکو در سه سایت آزمایشی) در تاکستان، احداث ۱۲ پلات آزمایشی (شش پلات در اراضی دارای سکو و شش پلات در اراضی فاقد سکو) در انارستان های شهرستان ممسنی، و شش پلات (سه پلات در اراضی سکوبندی و سه پلات در اراضی فاقد سکوبندی) به ترتیب در دو حوزه کل شیخی و تنگ بوان با طول ده متر و عرض دو متر گردید.

از نتایج این مطالعه می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- بر اساس جدول ۱، در اراضی فاقد سکوبندی که شیب حداکثری ۲۵ درصدی دارند در سایت های شماره ۱، ۲ و ۳ مقدار رواناب خروجی از پلات ها زیاد است. در نتیجه، افزایش شیب با مقدار رواناب رابطه مستقیم دارد که این افزایش رواناب با سکوبندی و تعدیل شیب به ۵ درصد، کاهش پیدا کرده است

که با پژوهش نواس (Navas, 1993) در کشور اسپانیا همخوانی دارد.

۲- با استناد به داده های خروجی در قسمت نتایج، حجم رواناب در اراضی سکوبندی نسبت به اراضی فاقد سکوبندی کاهش داشته است که این مقدار در سایت های شماره ۱، ۲ و ۳ به ترتیب حدود ۳، ۹ و ۱۵/۶ برابر بوده است.

نتایج این پژوهش با تحقیقات کلاروستاکی و همکاران (Klarostaghi et al., 2008) و وی و همکاران (Wei et al., 2008) همخوانی دارند. به طور کلی، اراضی که عملیات سکوبندی در آن ها اجرا شده است نسبت به اراضی فاقد سکوبندی که به صورت زوجی هم هستند مقدار رواناب را خیلی کاهش داده اند و از طرف دیگر، مقدار رطوبت و نگه داشت خاک افزایش یافته اند و تولید محصول در آن ها افزایش داشته است. این نتایج با پژوهش های دنگ و همکاران (Deng et al., 2021) و نیلی (Nili, 2018) همخوانی دارند. براساس نتایج، شایسته است که یکی از مهم ترین اقدامات در برنامه های مدیریت رواناب ها در جهت افزایش رطوبت و نگه داشت خاک که سبب افزایش تولید و درآمد خالص بهره برداران خواهد شد با مشارکت مردم در قالب طرح های یارانه ای با تشویق بهره برداران با ارائه تسهیلات بانکی بلاعوض، اجرای این عملیات به عنوان یک فرهنگ نهادینه شود.

۳- مطابق با شکل (۱)، موقعیت زمین شناسی سایت ها (۱ و ۲)، رسوبات آبرفتی ترانس های جوان و سایت (۳) سازند پابده-گورپی هستند. هر دو سازند جزء حساس ترین سازندهای زمین شناسی در تولید رواناب و رسوب هستند. مطابق با خاکسار (Khaksar, 2006)، سازندهای "پابده - گورپی" و رسوبات آبرفتی ترانس های جوان از نظر حساسیت در ردیف سازندهای بحرانی در حوضه از لحاظ فرسایش و رسوب هستند. مطابق با جدول، در حداکثر بارش ۱۱۸ میلی متر حداقل رواناب تولیدی به ترتیب در سایت های دوم، اول و سوم به ترتیب با حجم رواناب ۶/۵، ۲/۶۷ و ۰/۵۲ بهترین کارایی در کنترل میزان رواناب، فرسایش و رسوب را دارا هستند. این مقدار رواناب نسبت به اراضی فاقد سکوبندی شده در شرایط یکسان منطقه به ترتیب ۴ درصد (سایت دوم)، ۷/۴ درصد (سایت اول) و ۲۱ درصد (سایت سوم) از کل حجم رواناب تولیدی را دارا است. سکوبندی یکی از بهترین گزینه ها در کنترل رواناب در مناطق حساس به تولید رواناب است که با نتایج وی و همکاران (Wei et al., 2016) در مورد کنترل رواناب در مناطق خشک و حساس به فرسایش از طریق سکوبندی با شیب ملایم مطابقت دارد.

References

- Al Qudah, K., Abdelal, Q., Hamarneh, C., & Abu-Jaber, N. (2016). Taming the torrents: The hydrological impacts of ancient terracing practices in Jordan. *Journal of Hydrology*, 542, 913-922. DOI: 10.1016/j.jhydrol.2016.09.061.
- Al Qudah, K., Abu-Jaber, N., Jaradat, R., & Awawdeh, M. (2015). Artificial rainfall tests, soil moisture profiles and geoelectrical investigations for the estimation of recharge rates in a semi-arid area (Jordanian Yarmouk River Basin). *Environmental Earth Sciences*, 73(10), 6677-6689. DOI:10.1007/s12665-014-3889-y.

- Darabi, M., Qara, D., & Najabat, M. (2017). Evaluation of the performance of watershed management plans on the amount of erosion and sediment transport in the catchment area of Sivand dam in Fars province. *Journal of Hydrogeomorphology*, 14(6), 218-199.
- Darabi, M., Malekinejad, H., & Talebi, A. (2019). Evaluation of the performance of watershed management plans on the flood situation of Sivand Dam catchment area in Fars province. *Journal of Hydrogeomorphology*, 23(6), 83-105.
- Deng, C., Zhang, G., Liu, Y., Nie, X., Li, Z., Liu, J., & Zhu, D. (2021). Advantages and disadvantages of terracing: A comprehensive review. *International Soil and Water Conservation Research*. 9(3), 344-359. <https://doi.org/10.1016/j.iswcr.2021.03.002>.
- Jia, X., Zhu, Y., & Luo, Y. (2017). Soil moisture decline due to afforestation across the Loess Plateau, China. *Journal of Hydrology*, 546, 113-122. <https://doi.org/10.1016/j.jhydrol.2017.01.011>.
- Klarostaghi, A., Ahmadi, H., & Ismaali, A. (2008). Comparison of runoff and sediment production in different agricultural use treatments. *Iranian Scientific-Research Journal of Watershed Sciences and Engineering*, 2(5), 41-52. 20.1001.1.20089554.1387.2.5.5.2.
- Katebi Kord, A., Sadeghi, H., & Singh, V P. (2023). Effects of Different Methods for Calculation of Topographic Factor on Precision of Storm-Wise Soil Loss Estimation. *Journal of Watershed Management Research*. 14(28), 1-13. doi:10.61186/jwmr.14.28.1 [In Persian]
- Mein, R. G., & Larson, C. L. (1973). Modeling infiltration during a steady rain. *Water Resources Research*, 9(2), 384-394. <https://doi.org/10.1029/WR009i002p00384>.
- Nili, N. (2000). Investigating the role of terracing in reducing erosion and improving the agricultural, economic and social conditions of watershed residents. *Second National Erosion and Sedimentation Conference*, Lorestan, Khorramabad.
- Navas, N. (1993). Soil losses under simulated rainfall in semi-arid shrublands of the Ebro Valley, Spain. *Soil Use and Manage*, 9(4), 152-156.
- Nearing, M. A., Wei, H., Stone, J. J., Pierson, F. B., Spaeth, K. E., Wetz, M. A., ... & Hernandez, M. (2011). A rangeland hydrology and erosion model. *Transactions of the ASABE*, 54(3), 901-908. DOI: 10.13031/2013.37115.
- Novotny, V., & Olem, H. (1994). Water Quality: Prevention, Identification, and Management of Diffuse Pollution. *Van Nostrand Reinhold, New York*. P: 46.
- Vice President of Strategic Planning and Supervision. (2008). Basics of designing and implementing guidelines for erosion control structures, guidelines and technical guidelines for belt design and implementation. Publication No. 450-2.
- Pijl, A., Quarella, E., Vogel, T. A., D'Agostino, V., & Tarolli, P. (2021). Remote sensing vs. field-based monitoring of agricultural terrace degradation. *International Soil and Water Conservation Research*, 9(1), 1-10. <https://doi.org/10.1016/j.iswcr.2020.09.001>.
- Parvizi, Y. (2014). Investigating the efficiency of traditional methods of rainfed tree planting along with biomechanical operations of watershed management for carbon sequestration in the vegetation areas of North and Central Zagros, *Scientific-Research Journal of Watershed Engineering and Management*. 7(4), 351-341. <https://doi.org/10.22092/ijwmse.2015.103080>.
- Rockström, J., & Falkenmark, M. (2015). Agriculture: Increase water harvesting in Africa. *Nature News*, 519(7543), 283. DOI:10.1038/519283a.
- Rahi, Gh., Fakhri, F., & Toosi, T. (2009). *Survey and Social Evaluation of Traditional Watershed Structures in Bushehr province*, 5th National Conference, 1-7.
- Refahi, H. (2014). *Water erosion and its control*. Tehran University Press, 7th edition, 674 pages.
- Rutebuka, J., Uwimanzu, A. M., Nkundwakazi, O., Kagabo, D. M., Mbonigaba, J. J. M., Vermeir, P., & Verdoodt, A. (2021). Effectiveness of terracing techniques for controlling soil erosion by water in Rwanda. *Journal of Environmental Management*, 277, 111369.
- Soleimani, F. (2014). Investigating the effectiveness of watershed management measures on the amount of erosion and sedimentation in the Khorsan Valley watershed based on the modified Psiak method. *Watershed Promotion and Development Journal*, 3(10).
- Wei, H., Nearing, M. A., & Stone, J. J. (2007). A comprehensive sensitivity analysis framework for model evaluation and improvement using a case study of the rangeland hydrology and erosion model. *Transactions of the ASABE*, 50(3), 945-953. DOI: 10.13031/2013.23159.
- Wei, W., Chen, D., Wang, L., Daryanto, S., Chen, L., Yu, Y., & Feng, T. (2016). Global synthesis of the classifications, distributions, benefits and issues of terracing. *Earth-Science Reviews*, 159, 388-403. DOI: 10.1016/j.earscirev.2016.06.010.
- Wetz, M. A., Jolley, L., Nearing, M., Stone, J., Goodrich, D., Spaeth, K., & Wei, H. (2008). Assessing the benefits of grazing land conservation practices. *Journal of Soil and Water Conservation*, 63(6), 214A-217A. DOI: 10.2489/jswc.63.6.214A.

- Wen, Y., Kasielke, T., Li, H., Zhang, B., & Zepp, H. (2021). May agricultural terraces induce gully erosion? A case study from the Black Soil Region of Northeast China. *Science of The Total Environment*, 750, 141715. DOI:10.2489/jswc.63.6.214A.
- Xu, G., Zhang, T., Li, Z., Li, P., Cheng, Y., & Cheng, S. (2017). Temporal and spatial characteristics of soil water content in diverse soil layers on land terraces of the Loess Plateau, China. *Catena*, 158, 20-29. 10.1016/j.catena.2017.06.015.
- Yousefi, M. E., & Shirani, K. (2023). Assessment of Maximum Entropy (ME) to identify Effective Factors on Gully Erosion and Determination of Sensitive Areas in Alaa Semnan Watershed. *Journal of Watershed Management Research*, 14.28: 37-54.